

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

หลวงตาจะประกาศให้ได้ยินทั่วโลก

เรายังอดชมพี่น้องทางจันทบุรีเราไม่ได้นะ เราช่วยชาติบ้านเมืองช่วยประเทศไทย พี่น้องชาวจันทบุรีได้ทองคำหนัก ไปครั้งแรก ๕๐ กว่ากิโล แล้วครั้งที่สอง ๔๔ หรือ ๔๕ กิโล เรียกว่าเด่นในเมืองไทยของเราทั่วประเทศ ไปเด่นที่จันทบุรี ครั้งแรก ๕๐ กว่ากิโล ครั้งที่สอง ๔๐ กว่ากิโล มันก็มีข้อหนึ่งว่าอาจจะอยู่ใกล้เพชรใกล้พลอยในภูเขานั้นก็ได้ เพชรพลอยก็เพชรพลอยเถอะ ถ้าไม่มีศรัทธาแล้วกองเท่าภูเขานี้ก็ไม่ได้เรื่องนะ มันก็ออกมาจากหัวใจอีกแแหละ ก็เป็นอย่างนั้นแหละ เมืองจันทน์เป็นเมืองเพชรเมืองพลอย เพราะฉะนั้นถึงได้ทองคำมาก น้ำใจบวกเข้าปุ๊บอีก เนอะไม่พันอีกนะ น้ำใจด้วย สองครั้งแล้ว จันทบุรีเกือบร้อยกิโล ชาตินิตเดียว จังหวัดไหน ๆ ก็ได้มากแต่ว่าจังหวัดนี้เด่นกว่าเพื่อนก็บอกว่าเด่น ก็เหมือนกับเจดีย์ต้องมีจอม ไม่มีจอมดูไม่ได้นะเจดีย์ นี่ก็ทั่วประเทศเราหาที่นั่นที่นี้ได้ ก็รู้สึกว่่าที่จันทน์เด่นกว่าเพื่อน เกือบร้อยกิโล

โถ ของเล่นหรือทองคำร้อยกิโล ของเล่นเมื่อไรวะ มันต้องออกจากตับจากปอดของผู้เป็นเจ้าของซึ่งรักสงวนมากในสมบัติของตน เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำ เป็นสิ่งที่รักสงวนมากที่สุดแล้ว ทำไมถึงออกมาได้ ๕๐ กว่ากิโล ครั้งแรกที่จันทบุรี ครั้งที่สอง ๔๐ กว่ากิโล ก็แสดงว่าน้ำใจจริงจังมาก ว่างี้เลยนะ พร้อมกับสมบัติอำนาจพอขุดพอดันได้ก็โกยกันเข้ามาช่วยกัน ที่นี้พี่น้องทั้งหลายที่อยู่ในที่ไหน ๆ ใครได้มากน้อยก็เป็นทองคำออกมาจากน้ำใจด้วยกัน ๆ ต่างคนต่างคู้ยเขี่ยขุดคันมา เวลานี้ทองคำเรารวมทั้งประเทศได้ตั้ง ๕,๕๕๙ กิโล แล้วบวกกับ ๓๑ กิโลอีกจะเป็นเท่าไร ตอนที่เราไปกรุงเทพฯคราวนี้ได้ทองคำมา ๓๑ กิโล ไม่ได้นับจำนวนที่บวกแล้วนะ คือจำนวนที่บวกแล้วเป็นอันว่าเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว อันนี้เตรียมที่จะเข้าคลังหลวงอีกต่อไป เพราะฉะนั้นจึงได้เร่งกับพี่น้องทั้งหลาย

คือเราจะเร่ง ๆ พอได้จำนวน ๕๐๐ กิโลแล้วเข้าคลังหลวงทันที แล้วเร่งเข้าเรื่อย ครั้งละ ๕๐๐ กิโลได้ประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว พอสองครั้งก็หนึ่งตัน ครั้งหนึ่ง ๕๐๐ ที่สองหนึ่งตันไปเลย ให้ได้ถึง ๑๐ ตัน ให้ได้ประกาศก้อง หลวงตาเองจะประกาศให้ได้ยินทั่วโลก พูดอยู่นี้ได้ยินทั่วโลกตลอด ประกาศเรื่องเมืองไทยของเรา หลวงตาอยากจะประกาศเหลือเกิน ประกาศน้ำใจ ประกาศกำลังวังชา ความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องชาวไทยในนามหลวงตาเป็นหัวหน้า ที่เอาจริงเอาจังอยู่มากทีเดียวนะ

การช่วยชาติครั้งนี้เราเคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว เป็นครั้งที่สองในชีวิตของเรา เราพูดแล้ว ครั้งแรกก็ขัดกับกิเลส จะเป็นจะตายอยู่ในภูเขาสูงไหนไม่มีใครทราบเราแหละ ถึงขนาดนั้น คือเต็ดอย่างสุดขีดหลังจากได้รับโอวาทจากหลวงปู่่ม้ามาแล้วว่า มรรคผลนิพพานจำอยู่ในหัวใจ เปิดออกพวกจอกพวกแหนพวกสกปรกโสโครก กิเลสมันหุ้มห่อเอาไว้ไม่ให้เห็น เอา เปิดออกด้วยจิตตภาวนา

ท่านเต็ดมากนะ พอไปถึงเหมือนว่าช้ำเลยเทียว เราลืมเมื่อไร หือ ท่านมาหาอะไร ขึ้นทันทีเลย เหมือนเรดาร์ท่านจับไว้เรียบร้อยแล้ว เปรี้ยง ๆ ๆ ไล่ไปหมดภูเขา ดินฟ้าอากาศทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลส แนะ ไม่ใช่ธรรม นั้นท่านว่า กิเลสแต่ธรรมแต่อยู่ที่ใจ นั้นลงตรงนี้นะ แก้กั้นที่ใจ แก้กั้นด้วยวิธีใดท่านก็บอกอีก เอ้า เปิดออก ๆ มรรคผลนิพพานอยู่ที่ไหน บอกอยู่ในนี้ เหมือนน้ำอยู่ในสระ จอกแหนปกคลุมไว้เท่านั้นน้ำไม่หายไปไหน เป็นแต่เพียงว่าจอกแหนปกคลุมไว้มองหาน้ำไม่เห็นเท่านั้นเอง เอา เปิดออกจอกแหน ความหมายท่านว่านั่น เอา เปิดออก ๆ ด้วยจิตตภาวนา อย่าถอยนะ

จากนั้นเราไม่ลืมนะ เพราะเป็นความมุ่งอย่างยั้งอยู่แล้ว พอได้รับโอวาทจากท่านสม มักสมหมายที่เจตนาเข้าไปหาท่านเพื่อเป็นผู้ตัดสินให้ในเรื่องมรรคผลนิพพาน นั้นเห็นใหม่เรียนมาจากเป็นมหานะนั่น ยังมีสงสัยมรรคผลนิพพานอยู่เห็นใหม่ละ ถ้าเราทุ่มลงเต็มกำลังความสามารถ ผลที่ตอบรับน้ำมันจะได้รับเสมอกันใหม่ ได้รับเครื่องตอบแทนพร้อมกับความเพียรของเราใหม่ แล้วใครจะตัดสินอันนี้ มองเห็นแต่หลวงปู่่ม้า นั้นเห็นใหม่ละ ไปท่านก็ผางเลยทันทีนะ พอได้จากท่านแล้ว อยู่ หัวใจเหมือนพองขึ้นเทียวนะ นี่ละที่ได้สละชีวิตมาเรื่อย ๆ นะ ท่านทั้งหลายอย่าเข้าใจว่าหลวงตาอวดนะ เป็นคติเครื่องเตือนใจ ความเอาจริงเอาจังทุกอย่างในสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ ได้ผลได้ประโยชน์อย่างที่ว่านี้ ความหมายว่านั่นนะ ให้เอาไป เราได้แก่ไหน ให้จริงจังตามแง่ตามกำลังของตน แล้วจะได้ผลประโยชน์ขึ้นมาตอบแทน ๆ อย่างเราก็เรียกว่าสองครั้งแล้วในชีวิตของพระนี่นะ ครั้งแรกก็พืดกับกิเลส ก็มีแต่ว่ากิเลสไม่ฟังเราต้องฟัง ให้เป็นคู่ต่อสู้กันอีกต่อไปไม่ได้แล้ว ใครเก่งให้อยู่บนเวที ใครไม่เก่งให้ตก

แต่ความมุ่งของเรานั้น กิเลสต้องตกโดยถ่ายเดียวนั่น เพราะฉะนั้นถึงไม่มีเวลา ยับยั้งชี่ ก็พูดให้ฟังแล้วนั่งภาวนา กั้นแตกเลอะไปหมด ท่านทั้งหลายเคยได้ยินที่ไหน เห็นแต่หมอนแตก อันนี้ฟาตเสียจน นั่งภาวนา ๙ คืบ ๑๐ คืบ ตลอดรุ่ง ๆ ฟังชี่ ไม่เต็ดมันนั่งได้หรือนั่งตลอดรุ่ง มันเหมือนนอนชุนนี่นะ ไฟคือทุกขเวทนาเผาเราเวลานั่งอยู่นี้ เผาขึ้นมาหมดเลย ไฟเผาขึ้นมา เอ้า เผาก็เผาเรื่องจิตนี้ไม่มีหวั่นเลย อะไรจะตายก่อนตายหลังจะดู

วันนี้ ชัดเสียจนกระทั่ง พิจารณา คนเราจะตายจริง ๆ สติปัญญามันจะมาหมุนตัวเพื่อหาทางออก มันก็ได้ทางออก ฟาดนี้พอรอบแล้วมันก็ผิงเลย นี่เราลืมเมื่อไร

เวลาสละตายจริง ๆ ธรรมมาสนองปิ้งเลย เหตุคือการสละตาย ธรรมคือความเป็นที่พึงพอใจ ได้ความอัศจรรย์ในคืนแรกวันนั้นเราไม่ลืม ผาง คือจิตมันเป็นไฟเผา พอเวลาพิจารณารอบแล้วนี้ดับพริบหมดเลย จิตผางลงจ้า เกิดความอัศจรรย์ โธ แดนอัศจรรย์ขึ้นแล้วที่นี้ นั่นเห็นไหม นั่นเป็นคืนแรกที่ได้สักขีพยานอย่างนั้น จนกระทั่งมันย้อนหลังกลับมาที่จิตเคยเจริญแล้วเสื่อมนั้น เอา คราวนี้ไม่เสื่อม นั่นมันเด็ดถึงขนาดนั้น มันแน่ขนาดนั้น จากนั้นมาก็เอาอีก เว้นสองคืนบ้างสามคืนบ้างตลอดรุ่ง ๆ บางวันตะวันยังไม่ตก ฟาดตะวันโผล่ขึ้นมาใหม่ ก็ชั่วโมงพั้งซี

ไม่มีคำว่าชั่วเยี่ยว มีช้อยกเว้นช้อยเดียว คือเวลานั้นอยู่กับครูบาอาจารย์และพระเณรบ้านนามน พ่อแม่ครูจารย์มันก็อยู่ที่นั่น เว้นช้อยเดียว คือเกิดอุบัติเหตุขึ้นภายในวัดขณะที่เรานั่งภาวนาตลอดรุ่ง เกิดอุบัติเหตุขึ้นมา มีครูบาอาจารย์หรือพระเณรองค์ใดเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นมาภายในวัดขณะที่เรานั่งภาวนา เราจะลุกไปช่วยเหตุการณ์ มีเท่านั้นมีช้อยเดียว นอกนั้นสำหรับตัวเราเองไม่ให้มีเลย ปวดหนักปวดเบา เอ้า ให้มันออกเลย อะไร ๆ เอาตายเข้าว่าเลย มีช้อยกเว้นช้อยเดียว ฟาดจน โห เหมือนไฟเผาตอเนะ มันทุกข์จริง ๆ ใครไม่เคย เอ้า นั่งภาวนาลองดูซิ แล้วรู้เอง

นี่เราผ่านมาได้แล้วจึงมาพูด ผ่านตายมา นี่มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังด้วยความเสียสละตาย ถึงทุกขเวทนาเหมือนไฟไหม้หัวตอมันก็ไม่ยอมถอย นี่เห็นไหมความเด็ดของจิต แล้วผลแห่งความเด็ดจ้ำขึ้นมาในขณะหลังจากนั้น นี่ละอันหนึ่ง พอคราวหลังนี้ขึ้นอีก มันจะขึ้นขนาดไหนก็ตาม ความอัศจรรย์เห็นขวางหน้าอยู่แล้วยิ่งเพิ่มกำลังใจ เรื่องว่าถอยนี้ ยังไงมันก็ไม่ถอยแล้ว เพราะมันได้ตั้งลงไปแล้วต้องขาดเลย แล้วเรื่อยมา ๆ นั่งคืนแรกมันก็ไม่พอง ออกร้อนกัน โอ้ย.เหมือนน้ำร้อนลวกนะไฟเผา คืนที่สองคืนต่อมา ๆ มันก็พองซิทที่แรกมันออกร้อน ต่อมากันก็พอง จากพองนั่งไม่ถอยมันก็แตก จากแตกก็เลอะ เลอะก็ไม่ถอยถ้ากิเลสไม่แตก หนุนนะ เห็นไหมเอาขนาดนั้นนะ เราไม่ลืม

นี่เรื่องเด็ดต่อการฆ่ากิเลสซึ่งเป็นมหากษัตริย์ต่อหัวใจเราเอง เด็ดขนาดนั้น ได้โอวาทเครื่องมืออันใหญ่หลวงจากหลวงปู่มันไปแล้วชัดกันอย่างนั้นถึง ๙ คืน ๑๐ คืน ไม่ใช่เล่น ๆ นะ เว้น ๒ คืน ๓ คืน นั่งทีหนึ่ง ๆ นี่ก็หลวงปู่มันนะ ท่านเห็นนิสัยเราผาดโผน มันผาดโผนเอาจริง ๆ จัง ๆ เราไม่ได้บอกนะว่าเรากันแตก ไม่เคยพูดให้ท่านฟัง ทำไมท่านรู้เรื่องของเรา ก็ เว้น ๒ คืน ๓ คืน ขึ้นไปเล่าเรื่องความอัศจรรย์ เรื่องความทุกข์ความทรมาณให้ท่าน

ฟัง พอขึ้นไปวันสุดท้ายนี้ พอกราบปั๊บ ๆ เท่านั้นละ ผางออกมาเลยนะ กิเลสมันไม่ได้อยู่ในร่างกายนะ มันอยู่ที่ใจนะ มันอยู่ที่ใจนะท่านว่าอย่างนั้น คือกิเลสมันอยู่ที่ใจมันไม่ได้อยู่ในร่างกาย ความหมายของเราว่า ก็จะหักโหมอะไรนักหนา กิเลสมันอยู่ที่ใจต่างหาก หักโหมร่างกายจะหักโหมอะไรนักหนา ความหมายก็ว่าอย่างนั้นแหละ แต่ท่านไม่ได้บอกอย่างนี้นะ

ท่านว่ากิเลสมันอยู่ที่ใจนะ มันไม่ได้อยู่ที่กายนะ ท่านก็ยกม้ามา นายสารตีฝึกม้าเขา ม้ามีความพยศขนาดไหน ๆ เขาต้องฝึกอย่างหนัก ไม่ควรให้กินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรให้กินน้ำไม่ให้กิน มีแต่ฝึกทำเดียว เป็นตายฝึกกันอย่างเต็มเหนี่ยว จนกระทั่งม้านี้ค่อยลดพยศลง ๆ การฝึกกรรมเขาก็ค่อยลดลง ๆ ท่านว่าอย่างนี้นะ จนกระทั่งม้านี้ใช้การใช้งานได้เรียบร้อยแล้วการฝึกชนิดนั้นเขาก็หยุดไป เพียงเท่านั้นท่านไม่ได้แยกมา เรายังเสียชีวิตอยากให้คุณย้อนมาหาเราอีก เขาฝึกม้าเขาฝึกอย่างนั้น ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไงฝึกตัวเองมันถึงไม่รู้จักยับยั้งซึ่งตัวพอประมาณบ้าง อยากให้คุณถอยมาฟัง ท่านไม่ว่านะ ว่าเท่านั้นเราเข้าใจแล้ว ก็เราเรียนแล้ว นี่มีในพระไตรปิฎก ที่ว่าฝึกกรรมม้านี้ พอท่านเย็บเท่านั้นเข้าใจ ท่านพูดเทียบม้า ตั้งแต่วันนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกนะ

นี่เห็นไหมยอมรับครูบาอาจารย์ ยอมอย่างนั้นนะ ถ้าลงจริงอย่างนั้น ฟาดตั้งแต่บัดนั้นมาทุกข์แสนสาหัส นี่เป็นชีวิตของพระครั้งหนึ่ง จนสุดท้ายฟาดเอาเสียจนพังเลย ดังที่เคยเรียนพี่น้องทั้งหลายทราบ โลงไปหมดทั่วโลกนี้ ครอบโลกธาตุหมด จิตมันจ้วงลงไป ครอบโลกธาตุเลย เราเคยเห็นที่ไหนเรื่องอันนี้ น้ำตาพังลงโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ดังที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่แหละแดนอัศจรรย์ ขึ้นมาจากความอัศจรรย์แห่งเหตุคือการบำเพ็ญเอาตายเข้าว่าเลย ผลก็ได้มาเป็นลำดับลำดับนี้เป็นครั้งที่หนึ่งแล้ว เรียกว่ายุติ หมดปัญหาทั้งปวงที่ได้พัดกับกิเลสมาโดยลำดับ ไม่มีกิเลสตัวใดจะมาต่อกรแล้ว ก็มีตั้งแต่บรมสุขเต็มหัวใจ ตัดสินขาดสะบั้นลงไปแล้วว่า ภพชาติความทุกข์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นจากกิเลส เป็นอันว่าตัดสินลงไปเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องถามใครมันก็รู้อเอง จ้าขึ้นมาแล้ว

แดนแห่งมหาวิมุตติมหานิพพาน พระพุทธเจ้าไม่ถามใคร พระสงฆ์สาวกไม่ถามใคร เมื่อถึงแดนแห่งมหาวิมุตติมหานิพพานแล้วเป็นอันเดียวกันหมด ถามกันหาอะไร นั้นจากนั้นมาที่นี้ก็สรุปลงมาเลย จนกระทั่งมาถึงการช่วยชาติของเรา เราก็ไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้ช่วยชาติบ้านเมืองถึงขนาดที่เป็นมาเวลานี้นะ แต่เมื่อเหตุการณ์มันหมุนเข้ามา ๆ เพื่ออะไรแล้ว เมื่อมันขึ้นอยู่บนเวทีแล้วอะไรมันก็ต้องต่อยกันเลยละซิ จะถอยได้ยังไง ขึ้นบนเวทีเพื่อต่อยแล้ว นี่ก็เพื่อจะต่อยกับความทุกข์ความจนของพี่น้องชาวไทย อะไรเข้ามาคิด

มาขวางฟาดกันหมดเลย จะมาเป็นอุปสรรคต่อชาติไทยของเรา จะทำชาติไทยของเราให้ล่มจม เอ้า ฟาดลงไปเลย ฟาดลงไป

นั่นซิมันถึงได้หนักได้หน่วง ให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นอย่างนี้ เราใช้ด้วยเหตุผลโลกทุกอย่าง เราไม่ได้ใช้นอกเหนือเหตุผลโลกแห่งธรรมไปเลยนะ ที่ใช้อยู่ในเวลานี้ทั่วประเทศไทย ถึงเวลาเด็ด ๆ ไม่ว่าจะกับวงราชการงานเมือง อยู่ในวงของชาติไทยที่รับผิดชอบด้วยกัน ความได้ความเสียมันมีอยู่ด้วยกัน ทำไมผิดถูกประการใดจะพูดกันไม่ได้ระหว่างธรรมกับโลกอยู่ด้วยกัน มันก็ต้องว่ากันได้ดูกันได้เด็ดกันได้ละชิถึงคราว ก็เด็ดเพื่อยกชาติของตัวเอง ไม่ได้เด็ดเพื่อความฉิบหายวางปวงไปไหน ดังพี่น้องทั้งหลายได้เห็นแล้ว เวลาเราขึ้นเวทีกับความจนเข้าใจเธอ นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว

ทีนี้ตอนสุดท้ายนี้จึงได้ขอขบิณฑบาต หรือว่าวิงวอนจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย ขอให้ทำความรู้สึกในชาติไทยของเราให้มั่นคง อย่าให้เอนให้เอียงไปดังที่เคยเป็นมาแล้วเป็นอันขาด ให้พากันหนุนด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกคน มีมากให้มากมีน้อยให้น้อย ขวนขวายเสมอ ๆ จนเต็มตามจุดต้องการแห่งคนไทยทั้งชาติ มีหัวหน้าประกาศไว้แล้วว่า ๑๐ ต้นทองคำ ขอให้ได้อย่างนี้เราเป็นที่พอใจ สมมักสมหมายกับที่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง นี่เป็นครั้งที่สองแห่งการเสียสละ

เพราะฉะนั้น ขอให้ได้เครื่องตอบรับมาน้ำหนักทองคำ ๑๐ ต้น และดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน เป็นที่พอใจ พอใจทั้งตัวเอง พอใจทั้งสมบัติที่ได้มา พอใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่เดินตาม ๆ วิ่งตาม เต็มเม็ดหน่วยด้วยกัน เรียกว่าความพอใจทั้งหมดยกชาติไทยของเราขึ้นเป็นความสง่างาม เมืองนอกเมืองนาเขาชมเชยสรรเสริญ นี่คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ต้น จากการช่วยชาติของเราทั้งหลาย นี่ละเด่นที่จุดนี้นะ จึงขอให้ทุกคนพยายามอุทิศสำหรับทุกคนอย่าไปถอยนะ เวลาแข่งต้องแข่ง ทุกข์จนช่างเถอะ ใครก็รู้ด้วยกัน ไม่ได้เกิดมาในท้องแห่งเศรษฐี ท้องพ่อท้องแม่ของเราเป็นท้องเศรษฐีที่ไหน ท้องก็มีแต่ไส้แต่บุตรแต่คูถ ก็เกิดมาด้วยกันตรงนั้น เรามาวิงวอนขวนขวายหามาใหม่ เมื่อเวลามาประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ หลังจากคลอตออกมาแล้วเจอด้วยกันทุกคน ๆ ส่วนมากก็มีทุกข์เสียก่อนเป็นพื้นฐานมาดั้งเดิม เกิดมาสลบไสล เราก็ตะเกียกตะกายมาอยู่เป็นผู้เป็นคน ทีนี้ก็มาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองที่เรารับผิดชอบก็ต้องรับผิดชอบด้วยกัน ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ เอาละพอ วันนี้พูดเท่านั้นแหละ

โยม ขอโอกาสค่ะ นั่งตลอดคืน ผ่านคืนแรกที่นั่งตลอดคืนได้ จิตไม่เสื่อมหรือเจ้าคะ

หลวงตา จากนั้นมาไม่เคยเสื่อม เพราะฉะนั้น มันถึงแน่ตั้งแต่มันลงผางคืนแรกเลย พอมันลงอย่างเต็มที่ ลงแบบอัศจรรย์ในจิตที่มีกิเลสอยู่นั้นแหละ แต่มันลงเต็มที่ของมัน ถึงได้อุทานออกมาว่า เอ้า ที่นี้ไม่เสื่อม นั้น ก็ไม่เสื่อมจริง ๆ นะ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.Luangta.or.th or www.Luangta.com